5

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 4. 11. 2026

Správne konanie:	0161/SKL/2026
Predmet:	§ 174 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.
Účastník konania:	GALGAN MUSIC s.r.o.
Správny orgán:	Rada pre mediálne služby

Dátum: 28. 10. 2026

NÁVRH UZNESENIA:
Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedu senátu Adama Valčeka a členov senátu Mgr. Ondreja Krivuša a Mgr. Kataríny Začkovej postupom podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. v správnom konaní č. 0161/SKL/2026 rozhodla, že účastník správneho konania:

GALGAN MUSIC s. r. o., Drieňová 76/19, 821 03 Bratislava – mestská časť Ružinov

porušil

povinnosť ustanovenú v § 174 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že ku dňu 21. 4. 2026 o cca 10:27 hod. a 23. 4. 2026 o cca 10:45 hod. a 10:52 hod. poskytoval audiovizuálnu mediálnu službu na požiadanie prostredníctvom webových stránok
https://www.youtube.com/@GALGANMUSIC/
https://www.facebook.com/mirojarosmusic/
https://www.instagram.com/jarosmiro/
bez oprávnenia,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu **– upozornenie na porušenie zákona.**

Úloha:
Kancelária Rady vydá písomné vyhotovenie rozhodnutia a zašle ho účastníkovi konania.
T: 4. 12. 2026 **Z: PO**

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 19. 5. 2026 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči spoločnosti GALGAN MUSIC s. r. o. (ďalej aj „účastník konania“) vo veci možného porušenia § 174 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že mohlo dôjsť k poskytovaniu audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie bez oprávnenia.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 19. 6. 2026, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 0161/SKL/2026. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostatočné pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci.

Účastník konania v stanovenej lehote nezaslal svoje stanovisko, nenavrhol žiadne dôkazy ani sa nevyjadril k podkladom pre rozhodnutie.

* * *

Podľa § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je program „*audiovizuálny komunikát, zložený z pohybujúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku, tvoriaci svojím obsahom, formou a funkciou*

uzavretý celok v rámci programovej služby vysielateľa alebo v rámci katalógu zostaveného poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.“

Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. je audiovizuálna mediálna služba na požiadanie službou,
a) ktorá je primárne hospodárskej povahy,
b) ktorej základným účelom alebo základným účelom jej oddeliteľnej časti je umožniť sledovanie programov v momente, ktorý si užívateľ zvolil,
c) ktorá je poskytovaná na osobitnú žiadosť užívateľa na základe katalógu programov zostaveného poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie,
d) za ktorú je redakčne zodpovedný poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie,
e) ktorá je poskytovaná prostredníctvom siete a
f) ktorá je poskytovaná s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť.“

Podľa § 174 zákona č. 264/2022 Z. z.
„(1) Oprávnenie poskytovať audiovizuálnu mediálnu službu na požiadanie vzniká autorizáciou poskytovania.
(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na poskytovanie audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie výlučne prostredníctvom platformy na zdieľanie videí, ak ju poskytuje poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ktorý je fyzickou osobou a zároveň nie je poskytovateľom platformy na zdieľanie videí. Poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie podľa prvej vety je povinný oznámiť regulátorovi najneskôr v deň začatia poskytovania audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie údaje podľa § 176 ods. 1.
(3) Práva a povinnosti vyplývajúce z autorizácie poskytovania je držiteľ autorizácie poskytovania povinný vykonávať vo vlastnom mene, na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť.
(4) Držiteľ autorizácie poskytovania je poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.“

* * *

Kancelária Rady dňa 21. 4. 2026 o cca 10:27 hod. a dňa 23. 4. 2026 o cca 10:45 hod. a 10:52 hod. vykonala monitoring služieb poskytovaných na https://www.youtube.com/@GALGANMUSIC/, https://www.facebook.com/mirojarosmusic/, https://www.instagram.com/jarosmiro/.

Kancelária Rady v rámci monitoringu podrobila analýze audiovizuálne obsahy šírené prostredníctvom platforiem YouTube (profil *GALGANMUSIC*), Facebook (profil *mirojarosmusic)* a Instagram (profil *jarosmiro*). Cieľom tohto posúdenia bolo určiť, či predmetné služby vykazujú znaky audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie v zmysle platnej legislatívy a či si účastník konania splnil zákonnú povinnosť podľa § 174 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.

Kancelária Rady na základe vykonaného monitoringu a vzhľadom na obsah predmetnej internetovej stránky obsahujúcej videá posudzovala, či táto spĺňa definičné podmienky audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie podľa § 26 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., v zmysle ktorého je audiovizuálna mediálna služba na požiadanie charakterizovaná ako služba:

a) ktorá je primárne hospodárskej povahy,
Pri posudzovaní skutočnosti, či audiovizuálna mediálna služba na požiadanie je primárne hospodárskej povahy, nie je možné obmedziť sa len na posudzovanie toho, či sa prístup k obsahu takejto služby spoplatňuje. Smernica o audiovizuálnych mediálnych službách (ďalej len „smernica“) definuje audiovizuálnu mediálnu službu (televízne vysielanie alebo audiovizuálna mediálna služba na požiadanie, ktorá je predmetom regulácie podľa smernice) ako službu v zmysle článkov 49 a 50 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (články 56 a 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Tieto články definujú služby okrem iného ako *„služby, ktoré sú bežne poskytované za odplatu“*. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že odplata nemusí mať nutne peňažnú formu. Odplata za poskytovanie danej služby nemusí nutne pochádzať od príjemcu danej služby, ale môže

pochádzať aj z iných zdrojov alebo subjektov, avšak medzi poskytovaním danej služby a prijímanou odplatou musí existovať prepojenie (napr. „klasické“ televízne vysielanie, ktoré je bez priameho poplatku pre diváka, pričom vysielateľ má z tejto služby iné príjmy, najmä z reklamy). Z judikatúry tiež vyplýva, že na to, aby mala služba hospodársku povahu, by aktivity, ktoré sú súčasťou služby a ktoré prinášajú ekonomický efekt, nemali byť marginálne k hlavnému účelu poskytovania služby. Všetky tieto znaky je však nutné posudzovať pri každom prípade individuálne. Výskyt reklamných audiovizuálnych videí na stránke služby teda môže byť jedným z indikátorov charakteru danej služby a teda, či je daná služba primárne hospodárskej povahy.

Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ je pojem *„služby, ktoré sa bežne poskytujú za odplatu“* (resp. *„services where they are normally provided for remuneration”*) potrebné vykladať veľmi široko. Odborná literatúra o výklade pojmu „služba“ v zmysle čl. 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a o súvisiacich rozhodnutiach Súdneho dvora EÚ uvádza: *„Služby sú v Zmluve definované ako všetky hospodárske činnosti* [economic activities]*, ktoré sa bežne poskytujú za odplatu a na ktoré sa nevzťahujú ostatné slobody. ... Na to, aby sa činnosť kvalifikovala ako hospodárska činnosť, stačí, aby sa* ***bežne vykonávala za určitú formu protihodnoty*** [normally done in return for some form of consideration] *(pozri okrem iného C-263/86 Humbel [1988] ECR 5365, ods. 17, C-422/01 Skandia and Ramstedt [2003] ECR I-6817, ods. 23, a C-76/05 Schwarz and Gootjes-Schwarz [2007] ECR I-0000, ods. 38). Táto* ***protihodnota môže byť veľmi nízka a nemusí byť ani v peniazoch, ani sa nevyžaduje, aby sa poskytovateľ služieb snažil dosiahnuť zisk*** *(pozri C-157/99 Smits and Peerbooms [2001] ECR I-5473, ods. 50 a 52, ako aj C-281/06 Jundt ECLI:EU:C:2007:816). Súdny dvor EÚ tiež konštatoval, že* ***samotná protihodnota nemusí byť zaplatená osobou, ktorá službu prijíma***. ***Dôležité je len to, že poskytovateľ dostane určitú formu protihodnoty, a nie to, kto ju zaplatí*** *(C-352/85 Bond van Adverteerders and Others [1988] ECR 2085, ods. 16, a spojené prípady C-51/96 a C-191/97 Deliège [2000] ECR I-2549, ods. 56, Smits en Peerbooms ods. 58). V dôsledku toho* ***môže byť protihodnota zaplatená aj treťou osobou vrátane štátu****.“*[1]

Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ ohľadom výkladu pojmu „služba“ v zmysle čl. 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, sa teda za službu poskytovanú za „odplatu“, resp. za „určitú formu protihodnoty“ považuje aj taká služba, za ktorú bola poskytnutá veľmi nízka protihodnota. **Podľa** rozsudku Súdneho dvora EÚ **C-281/06 Jundt** z 18. 12. 2007 (ods. 32 až 34) **bola služba poskytnutá „za odplatu“, resp. „za protihodnotu“ aj vtedy, ak bola služba poskytnutá *„takmer bezodplatne“* (*„on a quasi-honorary basis“*).**

Kancelária Rady v rámci posudzovania tohto kritéria zistila, že vo videách na službe **YouTube** boli zaznamenané informácie komerčného charakteru. Konkrétne v pesničke „*Marťanko*“ boli prezentované produkty Marťankovia Gummy a vo videoklipe „*Lipánek*“ boli prezentované produkty Lipánek. Vo videu „*Miro Jaroš rozpráva - O OBROVI, KTORÝ NECHCEL BYŤ VEĽKÝ (Rozprávka na dobrú noc 23)*“ bol pod videom umiestnený odkaz na kníhkupectvo Panta Rhei, prostredníctvom ktorého si používateľ mohol zakúpiť knihu.

Informácie komerčného charakteru boli Kanceláriou Rady zaznamenané aj na sociálnej sieti **Facebook**, kde boli videá umiestnené v časti Reels. Videá obsahovali najmä informácie o aktivitách speváka M. Jaroša a hudobné videoklipy. Po kliknutí na vybraný odkaz s videom sa otvorila podstránka s videom, pričom v jeho spodnej časti bol umiestnený sprievodný text. Vo videu „*Súťaž*“ bola prezentovaná súťaž s vodou Zlatíčko a vo videu „*Jeden (ne)stačí!!!*“ boli prezentované produkty značky Lipánek.

Rovnako na sociálnej sieti **Instagram** sa po zadaní adresy zobrazila stránka obsahujúca videá v časti Reels, ktoré obsahovali najmä informácie o aktivitách speváka M. Jaroša a hudobné videoklipy. Po kliknutí na vybraný odkaz s videom sa otvorila podstránka s videom, pričom v pravej časti vedľa videa

[1] Cuyvers, A.: Freedom of Establishment and the Freedom to Provide Services in the EU, 2017. Dostupné na https://scholarlypublications.universiteitleiden.nl/handle/1887/58828

bol umiestnený sprievodný text. Vo videu „*Súťaž*“ bola prezentovaná súťaž s vodou Zlatíčko a vo videu „*Môžete si s ním*“ boli prezentované produkty značiek Lipánek, Marťankovia a Verbena.

Podľa názoru Kancelárie Rady uvedené informácie napĺňali definíciu mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 71 ods. 1 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. Vzhľadom na povahu činnosti služby, ktorá prezentuje produkty a služby iných subjektov, sa domnievame, že ide o činnosť za odplatu prinášajúcu priamy ekonomický efekt. Kancelária Rady sa preto domnieva, že zámerom poskytovateľa je umiestňovať reklamu iných subjektov na službe, a preto ide o službu, ktorá je primárne hospodárskej povahy v zmysle § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.

b) ktorej základným účelom alebo základným účelom jej oddeliteľnej časti je umožniť sledovanie programov v momente, ktorý si užívateľ zvolil,
Videá boli audiovizuálnymi komunikátmi zloženými z pohybujúcich sa obrazov so zvukom, a boli umiestnené v katalógu. Spustenie videa inicioval vždy samotný divák. Videá teda boli programami, takže v rámci daného definičného kritéria možno hovoriť o sledovaní programov, na základe čoho konštatujeme, že kritérium bolo naplnené.

Uvedený záver podporuje aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 21. októbra 2015 vo veci **C-347/14**, New Media Online GmbH, v ktorom sa Súdny dvor zaoberal otázkou kvalifikácie krátkych audiovizuálnych sekvencií ako programov v zmysle smernice o audiovizuálnych mediálnych službách. Z predmetného rozsudku vyplýva, že **samotná krátka metráž audiovizuálneho obsahu nevylučuje jeho kvalifikáciu ako programu** *(pozri bod 20* rozsudku Súdneho dvora EÚ C-347/14 *„Navyše okolnosť, že videá dotknuté v konaní vo veci samej sú krátke, nemôže vylúčiť ich kvalifikáciu ako „program“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b) smernice 2010/13. Toto ustanovenie totiž neobsahuje požiadavku týkajúcu sa dĺžky dotknutého súboru obrazov. Okrem toho, ako zdôraznila Európska komisia, ponuka televízneho vysielania obsahuje, popri dlhých a stredne dlhých programoch, krátke programy.„[2]).* Predmetný obsah je preto potrebné posudzovať podľa jeho konkrétneho obsahu, formy a funkcie, a nie výlučne podľa jeho dĺžky.

c) ktorá je poskytovaná na osobitnú žiadosť užívateľa na základe katalógu programov zostaveného poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie,
Služba obsahovala programy, ktoré bolo možné sledovať v momente, ktorý si užívateľ zvolil. Programy boli umiestnené v katalógu. Domnievame sa, že táto podmienka bola splnená.

d) za ktorú je redakčne zodpovedný poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie,
Kancelária Rady má za to, že podmienka redakčnej zodpovednosti je naplnená, keďže účastník konania vykonáva účinnú kontrolu nad výberom a obsahom zverejnených programov, aktívne rozhoduje o konečnej podobe služby, čím nesie priamu zodpovednosť za informácie šírené prostredníctvom predmetných platforiem.

e) ktorá je poskytovaná prostredníctvom siete
Služba bola poskytovaná prostredníctvom siete internet. Uvedená podmienka bola naplnená.

f) a ktorá je poskytovaná s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť.
Domnievame sa, že služba obsahovala rôzne informácie a zároveň slúžila na zabávanie verejnosti, a teda táto podmienka bola tiež splnená.

Kancelária Rady tak mala jednoznačne preukázané, že účastník konania poskytuje svoje komunikáty za finančnú protihodnotu (podmienka hospodárskej povahy činnosti), pričom ide o katalogizované videá šírené prostredníctvom internetu, slúžiace na informovanie a zabávanie širokej verejnosti,

[2] Dostupné na eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:62014CJ0347

za ktoré je zároveň aj redakčne zodpovedný. Sú takto splnené všetky definičné kritériá audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie stanovené v § 26 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.

Kancelária Rady preto konštatuje, že účastník konania v čase vykonania monitoringu služby jednoznačne poskytoval audiovizuálnu mediálnu službu na požiadanie bez autorizácie poskytovania, čím došlo k spáchaniu správneho deliktu.

Na základe vyššie uvedeného sme toho názoru, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 174 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., pretože poskytoval audiovizuálnu mediálnu službu na požiadanie bez príslušnej autorizácie.

* * *

Zavinenie je teóriou trestného práva definované *ako vnútorný psychický vzťah páchateľa k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného právnou normou*. Z povahy veci teda vyplýva, že otázku zavinenia možno skúmať len pokiaľ ide o fyzickú osobu, t. j. osobu s biologickou podstatou človeka. Zákon č. 264/2022 Z. z. na rozdiel od zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov neumožňuje Rade pričítať právnickej osobe zavinenie fyzickej osoby, ktorá porušila právnu povinnosť uloženú právnickej osobe (napr. štatutárny orgán). Zo zákona č. 264/2022 Z. z. nemožno vyvodiť ani tzv. relatívnu objektívnu zodpovednosť. V uvedenom prípade by zákonodarca vymenoval dôvody, kedy sa právnická osoba zbaví administratívnej zodpovednosti za správny delikt. Napríklad právnická osoba preukáže tú skutočnosť, že vynaložila všetko úsilie, ktoré bolo možné od nej spravodlivo požadovať, aby porušeniu právnej povinnosti zabránila. Pri posudzovaní danej veci sa teda uplatňuje tzv. absolútna objektívna zodpovednosť. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože subjektívna stránka (zavinenie) nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaného správneho deliktu.

Podľa § 136 zákona č. 264/2022 Z. z.: *„Sankciu vo forme upozornenia na porušenie zákona regulátor uloží povinnej osobe, ktorá konkrétnu povinnosť uloženú týmto zákonom porušila po prvýkrát alebo aj opakovane, ak od predchádzajúceho porušenia povinnosti uplynuli aspoň tri roky; ak povinnosť uložená týmto zákonom odkazuje na súbor povinností podľa osobitného predpisu, za opakované porušenie sa považuje opakované porušenie konkrétnej povinnosti zo súboru povinností podľa osobitného predpisu.“*

Zároveň platí, že porušenie povinnosti podľa § 174 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., čiže poskytovanie AVMS bez autorizácie, zakladá podľa výslovného ustanovenia § 140 ods. 2 písm. b) uvedeného zákona možnosť regulátora uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia na porušenie zákona. V tejto súvislosti však treba dodať, že zákon ďalej, pravdepodobne v dôsledku legislatívneho opomenutia, nestanovuje výšku prípadnej pokuty za dané porušenie. Regulátor tak nemá v súvislosti s nenaplnením predpokladov podľa § 174 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. inú možnosť, než uložiť sankciu vo forme upozornenia na porušenie zákona, bez ohľadu na to, že účastník konania nebol v uplynulých troch rokoch za predmetný správny delikt sankcionovaný.

* * *

ZÁVER:
Na základe uvedených skutočností Kancelária Rady pripravila vyššie uvedený návrh uznesenia.